

tryk, som ikke har andre anvendelsesmuligheder, end det almindelige fingeraftryk har det i dag, og her hørte jeg ikke, har heller aldrig hørt det før, at Dansk Folkeparti skulle være usikre, angstfyldte over for politiets almindelige fingeraftryk til at kunne opklare kriminalitet.

Så jeg tror, det vil lykkes os at kunne overbevise hr. Skaarup om, at politiet har brug for det her, som jo er anbefalet meget kraftigt som et effektivt efterforskningsredskab af det samlede danske politi.

Muligheden for at identificere den rigtige gerningsmand med så evident sikkerhed er et åbenbart retssikkerhedsmæssigt skridt fremad, en landvinding, både i forhold til at finde skyldige og udelukke uskyldige, og det er for mig at se lige så afgørende. For enhver ved, hvad politiet gør i dag, hvis der er begået en alvorlig sædelighedsforbrydelse i et byområde i en by. Så starter politiet med at se, hvem man har af kendinge, så tager man ud til dem, og så hører man om deres alibi.

Her kan vi, hvis der er et spor på stedet og vi har dem i registret i forvejen, meget hurtigt konkludere, at de er uskyldige og intet har med den kriminalitet at gøre, og derfor kan man lade være med at begynde at rippe op i deres fortid, så deres familie skal blive angstfyldte og naboer osv. skal begynde at kigge mistænksomt på dem igen. Det er en retssikkerhedsmæssig landvinding også for folk, der tidligere har været knyttet til forbrydelser.

Så var hr. Nonbo inde på spørgsmålet om, at der altså er nogle ganske store krav til politiet, før man kan komme dertil, at man overhovedet kan tage en dna-prøve, som giver grundlag for, at der kan laves en registrering. For det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 2, nr. 1, at forudsætningen for overhovedet at kunne blive registreret i dna-profilregistrets persondel er, at det biologiske materiale til brug for dna-profilen er udtaget i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb. Og her stilles der, som også hr. Nonbo var inde på, mistankekravet, der er kriminalitetskravet, som flere ordførere var inde på, og så er der indikationskravet, som hr. Nonbo specielt rettede sin opmærksomhed mod.

Spørgsmålet om indikationskravet er behandlet i afsnit 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Som det også er beskrevet i bemærkningerne, mener jeg, at en eventuel ændring af retsplejelovens indikationskrav ved legemsundersøgelse bør ske på grundlag af prin-

cielle overvejelser bl.a. i Strafferetsplejeudvalget, og det er ikke noget, jeg vil benytte til etableringen af et dna-personprofilregister i denne omgang.

Fru Anne Baastrup erklærede sig enig i lovforslaget langt hen ad vejen, men satte spørgsmålstegn, som også andre ordførere har gjort det, i forhold til registrering af sigtede ikkedømte personer. Dna-profilregistret vil, som lovforslaget foreskriver, kunne indeholde oplysninger om personer, som er eller har været sigtet for en eller flere grove forbrydelsestyper. Efter forslaget vil der altså kunne registreres personer, som ikke er blevet dømt.

Hvis sigtelsen mod en person opgives som grundløs, skal alle oplysninger om personen straks slettes. Hvis det er en grundløs sag, hvis sagen opgives som grundløs, så skal alt slettes. Registrerede personer, der ikke efterfølgende dømmes, vil i øvrigt kunne registreres i væsentligt kortere tid end dømte personer; sigtede ikkedømte personer vil således kunne registreres i op til ti år.

Når man lytter til fru Anne Baastrup og hr. Skaarup og andre, har man til tider kunnet få det indtryk af debatten om dna-profilregistret, at der skulle være tale om en nyskabelse i dansk ret, hvis man giver adgang til, at politiet registrerer sigtede personer, der ikke er fundet skyldige,

Men fakta er, at også sigtede, men ikke dømte fortsat står i det nuværende fingeraftryksregister. Jeg har aldrig hørt hr. Skaarup stille krav om, at det ikke skulle være sådan i fremtiden. Men det er et faktum. Det er et internt efterforskningsregister, fingeraftryksregistret, og det vil dna-profilregistret også være, et internt efterforskningsregister for politiet. Så jeg har svært ved at forstå det argument, at det her virkelig er en nyskabelse i dansk ret.

For at illustrere nødvendigheden af, at politiet i et vist omfang kan registrere oplysninger om tidligere sigtede personer, kan jeg nævne et par eksempler. Sker der f.eks. et seksuelt overgreb mod et barn, er det i dag en meget væsentlig og værdifuld del af politiets efterforskning i sagen at kunne undersøge i Det Centrale Kriminalregisters efterforskningsdel, om der eventuelt bor nogle personer i området, som tidligere har været mistænkt for overgreb mod børn.

På samme måde er det jo et klassisk og effektivt efterforskningsskridt, at politiet sammenholder fingeraftryk fra gerningsstedet med dem, der er registreret i Fingeraftryksregistret.